Kurs administrowania systemem Linux Zajęcia nr 4: Powłoka systemowa (dokończenie). Rootfs

Instytut Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego

22 marca 2022

- Deskryptory: małe liczby nieujemne identyfikujące otwarte pliki procesu.
- Deskryptory 0, 1 i 2 to standardowe strumienie wejściowy, wyjściowy i błędów.
- Linki symboliczne w katalogach /proc/PID/fd.
- Linki symboliczne w katalogu /proc/self/fd.
- Uwaga: /proc/self jest linkiem sybolicznym do /proc/\$PID. Każdy proces "widzi" ten link inaczej.
- procfs jest symulowanym przez jądro systemem plików zamontowanym w katalogu /proc.
- Dodatkowe statyczne linki symboliczne z psudosystemu plików udev zamontowanego w katalogu /dev:

```
/dev/fd -> /proc/self/fd
/dev/stdin -> /proc/self/fd/0
/dev/stdout -> /proc/self/fd/1
/dev/stderr -> /proc/self/fd/2
```

```
$ /bin/ls -l /proc/self/fd/
```

```
total 0
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 0 -> /dev/pts/4
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 1 -> /dev/pts/4
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 2 -> /dev/pts/4
lr-x---- 1 64 Mar 10 19:18 3 -> /proc/93546/fd
```

```
$ /bin/ls -l /proc/self/fd/ < /home/user/myfile.txt</pre>
```

```
total 0
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 0 -> /home/user/myfile.txt
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 1 -> /dev/pts/4
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 2 -> /dev/pts/4
lr-x---- 1 64 Mar 10 19:18 3 -> /proc/93546/fd
```

```
$ /bin/ls -l /proc/self/fd/ | cat
```

```
total 0
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 0 -> /dev/pts/4
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 1 -> pipe:[36547]
lrwx----- 1 64 Mar 10 19:18 2 -> /dev/pts/4
lr-x---- 1 64 Mar 10 19:18 3 -> /proc/93546/fd
```

Składnia przekierowań

Otwarcie pliku (urządzenia) do zapisu i/lub odczytu

d > plik-lub-urządzenie

d < plik-lub-urządzenie

d <> plik-lub-urządzenie

Otwarcie pliku do odczytu w trybie dołączania

d>> plik

Skopiowanie istniejącego deskryptora

d > & d oraz d < & d

Przeniesienie istniejącego deskryptora

d > & d' - oraz d < & d' -

Zamknięcie deskryptora

d > & - oraz d < & -

Domyślnie d = 0 dla < oraz d = 1 dla > i >>.

4 / 30

- echo Message >&2 2>/dev/null ?
- echo Message 2>/dev/null >&2 —
- echo Message 2>&1 2>/dev/null —
- 4 echo Message 2>&1- 2>/dev/null —
- \$ echo Message >&2 2>/dev/null

???

- echo Message >&2 2>/dev/null jest
- 2 echo Message 2>/dev/null >&2 —
- echo Message 2>&1 2>/dev/null —
- echo Message 2>&1- 2>/dev/null —

\$ echo Message >&2 2>/dev/null

Message

- echo Message >&2 2>/dev/null jest
- 2 echo Message 2>/dev/null >&2 ?
- echo Message 2>&1- 2>/dev/null —
- \$ echo Message 2>/dev/null >&2

???

- echo Message >&2 2>/dev/null jest
- 2 echo Message 2>/dev/null >&2 nie ma
- echo Message 2>&1- 2>/dev/null —

\$ echo Message 2>/dev/null >&2

nic nie zostanie wypisane na konsoli

- echo Message >&2 2>/dev/null jest
- 2 echo Message 2>/dev/null >&2 nie ma
- echo Message 2>&1- 2>/dev/null —

\$ echo Message 2>&1 2>/dev/null

???

- echo Message >&2 2>/dev/null jest
- 2 echo Message 2>/dev/null >&2 nie ma
- o echo Message 2>&1 2>/dev/null jest
- echo Message 2>&1- 2>/dev/null —

\$ echo Message 2>&1 2>/dev/null

Message

- echo Message >&2 2>/dev/null jest
- 2 echo Message 2>/dev/null >&2 nie ma
- echo Message 2>&1 2>/dev/null jest
- \$ echo Message 2>&1- 2>/dev/null

???

- echo Message >&2 2>/dev/null jest
- 2 echo Message 2>/dev/null >&2 nie ma
- echo Message 2>&1 2>/dev/null jest
- ◆ echo Message 2>&1- 2>/dev/null nie ma

\$ echo Message 2>&1- 2>/dev/null

nic nie zostanie wypisane na konsoli

Dostęp procesu do plików w Linuksie

Metadane każdego procesu są przechowywane w strukturze *Process Control Block* (PCB) w *tablicy procesów*, zawierającej m. in.:

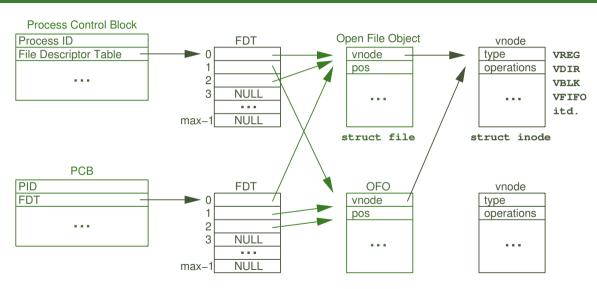
- ID procesu (PID),
- stan procesu,
- tablicę otwartych plików: File Descriptor Table (FDT).

Informacje o otwartych plikach:

- FDT to tablica wskaźników na struktury *Open File Object* (w Linuksie struct file) przechowywane w tablicy otwartych plików.
- FDT jest indeksowana liczbami naturalnymi 0, 1, 2,... zwanymi *deskryptorami plików* danego procesu.
- OFO zawiera wskaźnik na v-node (virtual node), tryb dostępu, pozycję w pliku itp.
- v-node opisuje jeden konkretny plik w systemie plików.
- v-node'y istnieją tylko dla plików będących w użyciu.
- Wiele OFO może wskazywać na ten sam v-node (na ten sam plik).

6 / 30

Deskryptory plików w Linuksie

Operacje na plikach

int open(const char *pathname, int flags)

- Wyszukuje v-node pliku pathname. Jeśli go nie ma, to tworzy go w pamięci.
- Tworzy nowy OFO wskazujący na ten v-node i ustala jego tryb na flags (O_RDONLY, O_WRONLY, O_RDWR itp.).
- Zwiększa refcount v-node'a.
- Znajduje wolny deskryptor w FDT i wstawia tam wskaźnik na utworzony OFO.
- Zwraca deskryptor pliku.

int close(int fd)

- Zmniejsza refcount OFO wskazywanego przez fd.
- Jeśli spadł do zera, to usuwa OFO i zmniejsza refcount v-noda wskazywanego przez OFO.
- Jeśli spadł do zera, to usuwa v-node'a.
- Wpisuje NULL w pozycji fd w tablicy FDT procesu.

Instytut Informatyki UWr Linux 4 22 marca 2022 8 / 30

Dlaczego refcount OFO może być większy niż 1?

- fork tworzy kopię PCB i kopię FDT.
- dup kopiuje deskryptory plików.

```
int dup(int oldfd)
int dup2(int oldfd, int newfd)
int dup3(int oldfd, int newfd, int flags)
```

- dup znajduje wolny deskryptor w FD i kopiuje wpis oldfd w FDT.
- dup2 kopiuje element oldfd tablicy FDT do wskazanego elementu newfd.
- dup3 modyfikuje dodatkowo flagę close-on-exec elementu newfd tablicy FDT.

Jak bash przygotowuje podproces do wykonania?

Utwórz fork-iem proces potomny i przekaż mu do wykonania instrukcję z przekierowaniami.

Wykonanie instrukcji z przekierowaniami w podprocesie:

- Zamknij wszystkie deskryptory powyżej 2.
- Zmodyfikuj deskryptory 0–2 zgodnie z charakterem instrukcji.
- Wykonaj wszystkie przekierowania od lewej do prawej.
- Wykonaj exec.

```
n > file
  int k = open(file, O_WRONLY);
  dup2(k,n);
  close(k);
```

```
n < file
  int k = open(file, O_RDONLY);
  dup2(k,n);
  close(k);</pre>
```

```
n <> file
  int k = open(file, O_RDWR);
  dup2(k,n);
  close(k);
```

```
n >> file
  int k = open(file, O_APPEND);
  dup2(k,n);
  close(k);
```

```
n >> file
  int k = open(file, O_APPEND);
  dup2(k,n);
  close(k);

n >& m
  dup2(m,n)
```

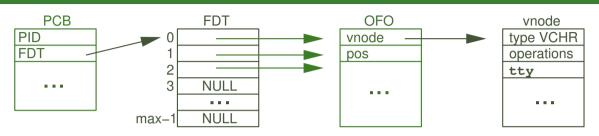
```
n >> file
   int k = open(file, O_APPEND);
   dup2(k,n);
   close(k);
n > \& - m
   dup2(m,n)
   close(m)
```

```
n >> file
   int k = open(file, O_APPEND);
   dup2(k,n);
   close(k);
n >& -
   close(n)
```

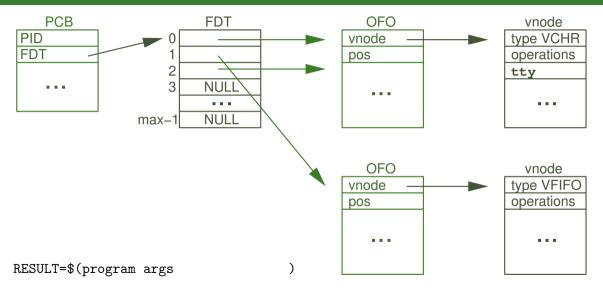
RESULT=\$(program arg1 ... argn 3>&1 1>&2 2>&3)

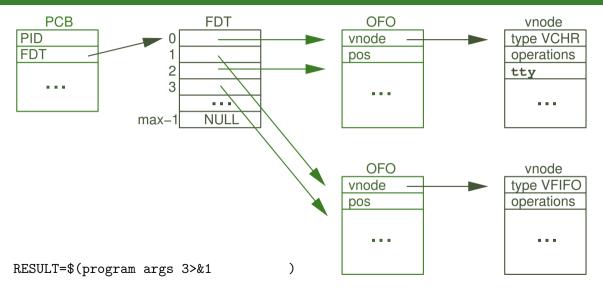
Wykonanie tej konstrukcji:

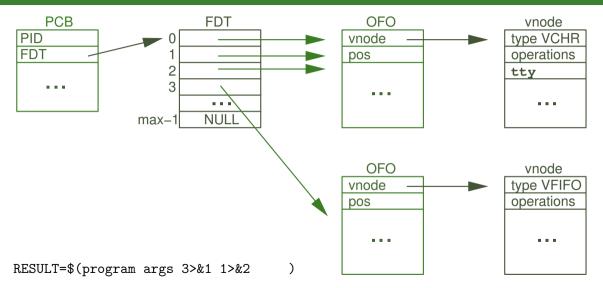
- bash tworzy nowy potok (fifo),
- standardowe wyjście program-u jest przekierowane do tego potoku,
- bash czyta zawartość tego potoku i zapisuje do zmiennej środowiskowej RESULT.

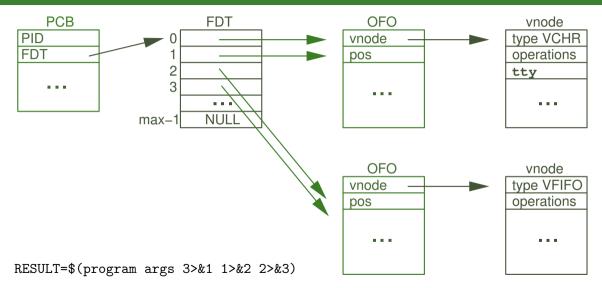

program args


```
$ echo $(ls -lAF /proc/self/fd/)
total 0 lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:15 0 -> /dev/pts/1 l-wx----- 1
user user 64 Mar 22 17:15 1 -> pipe:[33264] lrwx----- 1 user user 64 Mar
22 17:15 2 -> /dev/pts/1 lr-x---- 1 user user 64 Mar 22 17:15 3 ->
/proc/7321/fd/
Czvtelniei:
total 0
lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:15 0 -> /dev/pts/1
1-wx----- 1 user user 64 Mar 22 17:15 1 -> pipe:[33264]
```

lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:15 2 -> /dev/pts/1 lr-x---- 1 user user 64 Mar 22 17:15 3 -> /proc/7321/fd/

```
$ echo $(ls -lAF /proc/$$/fd/)
total 0 lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 10:49 0 -> /dev/pts/1 lrwx----- 1
user user 64 Mar 22 17:19 1 -> /dev/pts/1 lrwx----- 1 user user64 Mar 22
17:19 2 -> /dev/pts/1 lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:19 255 ->
/dev/pts/1 lr-x---- 1 user user 64 Mar 22 17:19 3 -> pipe: [33353]
Czytelniej:
total 0
lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 10:49 0 -> /dev/pts/1
lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:19 1 -> /dev/pts/1
lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:19 2 -> /dev/pts/1
lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:19 255 -> /dev/pts/1
lr-x---- 1 user user 64 Mar 22 17:19 3 -> pipe:[33353]
```

```
$ echo $(ls -lAF /proc/self/fd/ 3>&1 1>&2 2>&3)
total 0
lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:23 0 -> /dev/pts/1
lrwx----- 1 user user 64 Mar 22 17:23 1 -> /dev/pts/1
1-wx----- 1 user user 64 Mar 22 17:23 2 -> pipe: [33390]
1-wx----- 1 user user 64 Mar 22 17:23 3 -> pipe:[33390]
lr-x---- 1 user user 64 Mar 22 17:23 4 -> /proc/7464/fd/
Oraz:
$ X=$(ls -lAF /AAA 3>&1 1>&2 2>&3)
$ echo $X
/bin/ls: cannot access /AAA: No such file or directory
```

- exec *przekierowania* pozwala przekierować deskryptory bieżącej powłoki. Np.: exec 2> errors.log
- powoduje zapisywanie zawartości standardowego strumienia dla błędów we wszystkich dalszych poleceniach do pliku errors.log.
- exec <&- jest równoważne exit (bo powoduje zamknięcie standardowego strumienia wejściowego).
- Jednoczesne przekierowania stdout i stderr: &> i &>> (por. &|).
 (Także >& i >>& jeśli następne słowo nie rozwija się do liczby bądź -.)
- Here documents: << i <<-.
- Here strings: <<<.
- Automatyczne tworzenie nowych deskryptorów: {zmienna}[>|<|>>| ...].
- \$(< file) szybsza wersja \$(cat file).

Otwieranie w trybie do dołączania

```
MYFILE=myfile.txt
echo -n "My " >> "$MYFILE"
echo -n "long " >> "$MYFILE"
echo "message" >> "$MYFILE"
```

- Plik jest otwierany i zamykany osobno dla każdego polecenia echo.
- Dobre w przypadku *logów*, bo współdziała z logrotate.
- Nieefektywne w przypadku masowego zapisywania.

Ręczny wybór deskryptora

```
exec 3> myfile.txt
echo -n "My " >&3
echo -n "long " >&3
echo "message" >&3
exec 3>&-
```

Należy wybierać deskryptory z przedziału 3-9.

Automatyczny wybór deskryptora

```
exec {MYFD}> myfile.txt
echo -n "My " >& $MYFD
echo -n "long " >& $MYFD
echo "message" >& $MYFD
exec {MYFD}>&-
```

- source script wykonanie skryptu script w bieżącej powłoce.
- Jedyny sposób, żeby zmienić srodowisko bieżącego procesu.
- Skrypty startowe /etc/bash.bashrc, /etc/profile, ~/.bashrc itp. są source'owane.
- Biblioteki funkcji wykorzystywanych przez wiele skryptów, zob. np. /lib/lsb/init-functions.
- Skrót: . (kropka).
- Uwaga na zaśmiecanie środowiska! Zmienne lokalne dla skryptu powinny zostać unset.
 Uwaga na kolizje zmiennych lokalnych skryptu ze zmiennymi globalnymi.

```
Plik source'owany (np. .profile)
...

TMP="zmienna lokalna"

ORIG_IFS=$IFS

IFS=$' \t'
...

IFS=$ORIG_IFS

unset ORIG IFS TMP
```

Uwaga na zmienne istniejące już w środowisku (np. TMP)!

Plik wykonywany w podprocesie (skrypt)

Modyfikacje zmiennych środowiskowych są ograniczone tylko do wykonania tego skryptu.

Pliki konfiguracyjne skryptów

```
Skrypt
...
MYCONFIG=~/.myconfig
VAR1="script default for VAR1"
VAR2="script default for VAR2"
[ -f $MYCONFIG ] && source $MYCONFIG
...
```

Plik ~/.myconfig

- # Opis zmiennej VAR1 i zakomentowana wartość domyślna
- # VAR1="script default for VAR1"
- # Opis zmiennej VAR2 i zakomentowana wartość domyślna
- # VAR2="script default for VAR2"

Ten sam trik można stosować dla programów:

```
[ -x /usr/bin/mandb ] && /usr/bin/mandb
```

22 / 30

Numerowanie plików

```
N=1
for FILE in *.jpg; do
   mv $FILE pic$N.jpg
   ((N++))
done
```

- W wielu przypadkach nazwy plików są domyślnie sortowane alfabetycznie.
- Nazwa pic10.jpg leksykograficznie poprzedza pic1.jpg.

Numerowanie plików

```
N=1
for FILE in *.jpg; do
    mv $FILE pic$(printf '%03d' $N).jpg
    ((N++))
done
```

- W wielu przypadkach nazwy plików są domyślnie sortowane alfabetycznie.
- Nazwa pic10.jpg leksykograficznie poprzedza pic1.jpg.
- Porządek leksykograficzny i numeryczny na literałach o stałej długości z zerami wiodącymi są zgodne.
- Opcja –v programu 1s włącza numeryczne sortowanie nazw z numerami wersji.
- Wzorzec {000..200} rozwija się do 000 001 002....

Opcje i argumenty programów

Podejście tradycyjne

- Opcje jednoliterowe (np. −1), ew. z argumentem.
- Opcja -- lub -- jawne oznaczenie końca opcji.
- Opcje powinny poprzedzać argumenty programu.
- Program getopt(1) pozwala na mieszanie opcji i argumentów oraz "zwijanie" opcji (np. shred -vzun0 file).

Podejście współczesne

- Opcje mogą być krótkie (jednoliterowe, z pojedynczym –) i długie (z podwójnym ––) lub tylko długie.
- Jeśli tylko długie, to mogą się zaczynać od lub ––.
- Składnia długich opcji z argumentem: --opcja=argument lub --opcja argument.
- Jeśli opcja może mieć argument opcjonalny, to dopuszczalna jest tylko pierwsza wersja.

Skąd można się dowiedzieć o opcjach programów?

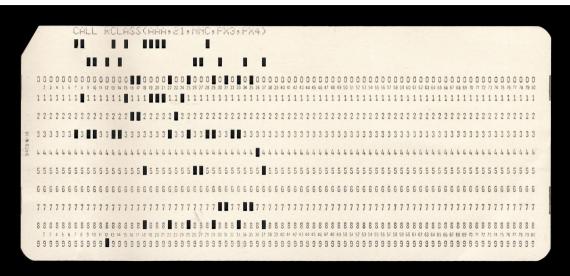
- man(1), apropos(1) i whatis(1)
- GNU Info
- Opcja -h lub --help *niektórych* programów (nie polecamy).

Nie uruchamiaj programów, których opisu nie znasz!

- Opcja -h zwykle oznacza pomoc.
- Opcja -v zwykle oznacza albo version, albo verbose.
- Jeśli nie można skorzystać z dokumentacji, lepiej próbować długich opcji --help i --version.

Pułapki

- Opcja -h w programach 1s, df itp. oznacza human readable.
- pkill -v xeyes opcja -v nie oznacza verbose, tylko to samo, co w programie grep!

Plik jest wirtualizacją dysku

Wiele mechanizmów w komputerach uległo *wirtualizacji* (np. proces jest wynikiem wirtualizacji CPU itp.)

Dawniej (lata 1960-te)

- Rekord zapis na pojedynczej karcie perforowanej.
- Zbiór rekordów plik kart.
- Pamięć bębnowa, potem dyskowa bufor przechowujący plik kart.
- Pamięć dyskową zaczęto nazywać dyskiem.
- IBM VSAM (Virtual Storage Access Metod) możliwość jednoczesnego przechowywania kilku plików (kart) na jednym dysku — wirtualizacja dysku.
- Pojedynczy wirtualny dysk przechowujący plik rekordów (kart) zaczęto nazywać plikem.
- Koncepcja katalogu (kartoteki) sposób organizacji plików na dysku.

Filozofia Uniksa: wszystko jest plikiem (prawie)

Wszystko jest plikiem

Unix jest dyskowym systemem operacyjnym. Przetwarzanie informacji przez jądro i procesy użytkowników polega na otwieraniu (open(2)), czytaniu (read(2)), pisaniu (write(2)) i zamykaniu (close(2)) plików. Większość plików jest nazwana, tj. posiada ścieżkę dostępu w drzewie katalogów (rootfs).

Rodzaje plików

- zwykłe
- katalogi
- dowiązania symboliczne
- urządzenia znakowe (niebuforowane)
- urządzenia blokowe (buforowane)
- rurociągi (pipes, FIFO)
- gniazda lokalne

Filozofia Uniksa: pliki tekstowe

Pliki tekstowe

Tam, gdzie to możliwe, używaj plików tekstowych.

Pliki tekstowe

- dane i wyniki programów
- logi
- pliki konfiguracyjne
- komunikacja między programami

Uniwersalne narzędzia do przetwarzania plików tekstowych

- powłoka (bash)
- edytory (vi, emacs)
- awk, sed, tr i dziesiątki innych narzędzi
- perl (Practical Extraction and Report Language)
- inne języki skryptowe

Por. zamknięte formaty binarne: pliki można przetwarzać *tylko* za pomocą dedykowanych programów i *tylko* w zakresie określonym przez te programy.

Instytut Informatyki UWr Linux 4 22 marca 2022 29 / 30

Obsługa systemów plików w Linuksie

- System plików wirtualizacja urządzenia blokowego.
- Wiele różnych dyskowych systemów plików, np. ext{2,3,4}, reiser{fs,4}, ufs, jfs, xfs, hfs, minix, COW: btrfs, zfs, log-structured: logfs, nilfs2, f2fs, ROM: iso9660, udf, cramfs, squashfs, windowsowe: FAT{12,16,32}, exFAT, NTFS i wiele innych.
- Pseudosystemy plików "symulowane" przez jądro, nie istnieją na fizycznym urządzeniu blokowym: sysfs, procfs, udevfs, tmpfs.
- Uwaga: we FreeBSD procfs domyślnie nie jest montowany, bo jest uważany za niebezpieczny. Jest montowany np. w trybie kompatybilności z Linuksem.
- Warstwa abstrakcji: vfs.
- W działającym systemie uniksowym: wiele systemów plików *zamontowanych* w różnych miejscach *jednego* drzewa katalogów.
- Por. tradycyjnie w Windows osobne urządzenia A:, B: (napędy dyskietek), C:, D: itd.